

รายงาน
การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๘
ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (The Association of Secretaries General of Parliaments - ASGP) ประจำปี ๒๕๕๘ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ทั้งสิ้น จำนวน ๑๔๑ คน

โดยแบ่งเป็น

- (๑) สมาชิกสมาคมฯ จำนวน ๑๐๖ คน จากรัฐสภา ๘๔ ประเทศ
- (๒) สมาชิกสมทบ จาก ๓ องค์กร
- (๓) ผู้เข้าร่วมประชุมแทนสมาชิกสมาคมฯ จำนวน ๖ คน
- (๔) ผู้เข้าร่วมประชุมอื่นอีก จำนวน ๒๖ คน

ในการประชุมครั้งนี้มี นางดอริส คาไท คาเทเบ มวิงกา (Mrs. Doris Katai Katebe MWINGA) ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย เป็นประธานและเป็นผู้ดำเนินการประชุม โดยมีคณะผู้แทนไทย จำนวน ๕ คน เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นางสาวทิพย์ เชาวลิตถวิล - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นายวีระพันธ์ มุขสมบัติ - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้แทนไทย
๓. นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์ - ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการคณะผู้แทนไทย
๔. นายวรเทพ เชื้อเจ็ดองค์ - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
- กลุ่มงานภาษาอังกฤษ
- สำนักภาษาต่างประเทศ
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย
๕. นายรุสดี ชันทนิตย์ - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
- กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๘ มีระยะเวลา ๔ วัน คือ ระหว่างวันที่ ๑๘ – ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยมีกำหนดการและหัวข้อการประชุมฯ ดังนี้

วันอาทิตย์ที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

- เปิดการประชุม
- พิจารณาระเบียบวาระการประชุม
- แนะนำสมาชิกใหม่
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “อาคารรัฐสภา : ความท้าทายและโอกาส : ข้อมูลล่าสุด” (Parliamentary buildings : challenges and opportunities : an update) โดย นายอเล็กซิส วินโดเนียก (Mr. Alexis WINTONIAK) รองเลขาธิการรัฐสภาออสเตรีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ศูนย์ผู้มาเยี่ยมชมรัฐสภา พิพิธภัณฑสถานและโรงจอดรถใต้ดินของรัฐสภาฮังการี” (The Hungarian National Assembly’s Parliamentary visitors’ centre, museum and underground parking garage) โดยนายจอร์จี ซัช (Mr. György SUCH) เลขาธิการรัฐสภาฮังการี
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “การประนีประนอมระหว่างการให้ประชาชนเข้ารัฐสภา กับความปลอดภัยของรัฐสภา” (Reconciling the twin considerations of public access to, and the security of, the National Assembly) โดย นายคริสตอฟ ปาลเลซ (Mr. Christophe PALLEZ) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การควบคุมของรัฐสภาต่อกฎหมายอนุบัญญัติในอินเดีย” (Parliamentary control over Subordinate Legislation in India) โดย นายซัมเชร์ เค เซอร์รี่ฟ (Mr. Shumsher K. SHERIFF) เลขาธิการราชยสภาอินเดีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การดำเนินการตามนโยบายรัฐสภาที่เปิดกว้างในสภาผู้แทนราษฎรบราซิล” (Implementing the Open Parliament Policy in the Brazilian Chamber of Deputies) โดย นายโรมูโล เดอซูซ่า เมสกีต้า (Mr. Romulo DE SOUZA-MESQUITA) เลขาธิการรัฐสภาบราซิล
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate) เรื่อง “องค์ประกอบทางสังคมของรัฐสภา” (The social composition of Parliament) ดำเนินการอภิปราย โดย นายนาจิบ อัล คาดี (Mr. Najib EL KHADI) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของโมร็อกโก

ข้อสังเกต

การอภิปรายนี้ไม่เกี่ยวข้องกับกฎหมายหรือรัฐศาสตร์ เนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเมืองในการทำงานของสมาชิกรัฐสภา โดยอาศัยความชำนาญซึ่งถือว่ามีความจำเป็นของเจ้าหน้าที่รัฐสภาในการทำหน้าที่ดำเนินการ เป้าหมายของการอภิปรายนี้เพื่อใช้วิธีการทางสังคมวิทยาเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ อันได้แก่ : อะไรคือภูมิหลังของสมาชิกรัฐสภา อะไรคืออุปสรรคและความยากที่สมาชิกต้องเผชิญก่อนที่จะได้รับการเลือกตั้ง อะไรคือข้อจำกัดและความกังวลสมาชิก อะไรคือคุณสมบัติเฉพาะและลักษณะเฉพาะในโลกของสมาชิก

เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

- หมดกำหนดเวลาการเสนอชื่อผู้สมัครชิงตำแหน่งกรรมการบริหาร-สมาคมเลขาธิการรัฐสภา

วันจันทร์ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การอภิปรายทั่วไป (General Debate) กับกลุ่มอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการ เรื่อง “การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในรัฐสภา” (The prevention of conflicts of interest in Parliament) ดำเนินการอภิปรายโดย นายเจอร์ท เจน เอ. ฮามิลตัน (Mr. Geert Jan A. HAMILTON) เลขาธิการวุฒิสภาเนเธอร์แลนด์

ข้อสังเกต

สมาชิกรัฐสภาคือนักการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งมาซึ่งถือว่ามีความสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ของส่วนรวม นำสังเกตว่าสมาชิกรัฐสภาเป็นผู้ออกกฎหมายร่วมกัน และมีอำนาจหน้าที่ควบคุมรัฐบาล ในบางครั้งสมาชิกรัฐสภามีผลประโยชน์จากภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเงิน ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างความเชื่อมั่นว่าจะไม่มีอิทธิพลอื่นใดที่ไม่เหมาะสมเข้ามามีผลต่อการดำเนินงานในหน้าที่และความรับผิดชอบของพวกเขาในฐานะสมาชิกรัฐสภา รัฐสภาหลายแห่งมีกฎข้อบังคับในการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน และในบางครั้งเลขาธิการรัฐสภาจะได้รับการร้องขอเพื่อให้คำแนะนำในประเด็นดังกล่าว :

ข้อสังเกตในทางปฏิบัติ

ภายหลังการเปิดการนำเสนอรายงาน โดยนายฮามิลตัน (Mr. HAMILTON) ที่ประชุมฯ จะแบ่งกลุ่มออกเป็น ๕ กลุ่มใหญ่ ในระเบียบวาระแรก แต่ละกลุ่มจะเลือกผู้เสนอรายงาน และแต่ละกลุ่มมีเวลาจนถึง ๑๒.๓๐ นาฬิกา ในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็น โดยแต่ละกลุ่มจะมีหัวข้อในการอภิปราย ดังนี้

กลุ่ม A (ใช้ภาษาอาหรับในการอภิปราย) มีการกำหนดข้อจำกัดอย่างเป็นทางการหรือไม่ สำหรับสมาชิกรัฐสภาที่จะรักษาหรือรับตำแหน่งหน้าที่อื่นใดเพิ่มเติมโดยมีค่าตอบแทน ถ้าไม่มี มีกฎข้อบังคับอย่างไรที่จะให้สมาชิกรัฐสภาแยกผลประโยชน์ส่วนบุคคลออกจากการทำงานในฐานะสมาชิกรัฐสภาได้

กลุ่ม B (ใช้ภาษาสเปนในการอภิปราย) มีหรือควรจะมีการห้ามหรือจำกัดผลประโยชน์ทางการเงินของสมาชิกรัฐสภาที่อาจจะถือครอง มีการให้สมาชิกรัฐสภามีพันธะผูกพันที่จะต้องชี้แจงเกี่ยวกับตำแหน่งต่าง ๆ ผลประโยชน์อื่น ๆ และรายได้จากภายนอกที่พวกเขาได้รับหรือไม่

กลุ่ม C (ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการอภิปราย) มีขอบเขตแค่นี้ที่สมาชิกรัฐสภาควรที่จะรับของขวัญ รวมถึงคำเชิญในการเดินทางไปต่างประเทศ และรัฐสภาได้จัดเก็บการลงทะเบียน (แจ้งต่อสาธารณะ) เกี่ยวกับรายการของของขวัญที่ได้รับและการเดินทางที่ออกค่าใช้จ่ายโดยบุคคลที่สามหรือไม่ มีการลงทะเบียนสำหรับการละเมิดกฎในเรื่องนี้ และใครทำหน้าที่นำกฎนี้ไปบังคับใช้

กลุ่ม D (ใช้ภาษาอังกฤษในการอภิปราย กลุ่ม ๑) มีหรือควรมีการจำกัดสิทธิของการเป็นโฆษกของรัฐสภาในประเด็นที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนบุคคลของสมาชิกรัฐสภาทั้งทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ มีกฎและกลไกใดที่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน

กลุ่ม E (ใช้ภาษาอังกฤษในการอภิปราย กลุ่ม ๒) มีบทบัญญัติหรือมาตราที่ไม่เป็นทางการที่ห้ามสมาชิกรัฐสภาจากการมีส่วนในการลงคะแนนในประเด็นที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนบุคคลของพวกเขาหรือไม่ ถ้ามี ใครคือผู้ตัดสินหากสมาชิกรัฐสภาที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนนั้นไม่อาสาที่จะงดออกเสียง

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การเลือกตั้งกรรมการบริหารสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- การอภิปรายทั่วไป (ต่อ) (General Debate) เรื่อง “การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในรัฐสภา” (The prevention of conflicts of interest in Parliament) ที่ประชุมจะรับฟังการนำเสนอของผู้เสนอระบบงานจากทั้ง ๕ กลุ่ม ตามลำดับ ในภาษาอังกฤษหรือในภาษาฝรั่งเศส การอภิปรายทั่วไป (General Debate) จะดำเนินโดยอาศัยหลักการสำคัญจากการจัดทำรายงานโดยผู้ดำเนินการอภิปรายจะทำหน้าที่สรุปการอภิปราย

หัวข้อ : ข้อมูลล่าสุดจากรัฐสภาทั่วโลก

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “รัฐสภาตุรกี : รัฐสภาที่ปราศจากอุปสรรค” (The Turkish Parliament : a Parliament without obstacles) โดย นายอิรฟาน เนซีโรกลู (İrfan NEZİROĞLU) เลขาธิการรัฐสภาตุรกี
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการวางแผนยุทธศาสตร์ในระดับชาติ” (Parliament’s role in strategic planning at a national level) โดย นางสาวมาเรีย อลาโจ (Maria ALAJÖE) เลขาธิการรัฐสภาเอสโตเนีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การสื่อสารในรัฐสภา : เครื่องมือและสิ่งท้าทาย” (Communication in Parliaments : tools and challenges) โดย นายโจเซ่ มานูเอล อาราวโจ (Mr. Jose’ Manuel ARAÚJO) รองเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

วันอังคารที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

หัวข้อ : ด้านกฎหมาย

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “พัฒนาการล่าสุดเกี่ยวกับสิทธิในการแก้ญัตติในวุฒิสภาสเปน” (The latest developments on the right to amend to have taken place in the Spanish Senate) โดย นายมานูเอล กาเบโร (Mr. Manuel CAVERO) เลขาธิการวุฒิสภาสเปน
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ระบบใหม่ของระเบียบวิธีการพิจารณาในวาระที่สองของสภาผู้แทนราษฎรเบลเยียม” (The new system of second reading in the Chamber of Representatives in Belgium) โดย นายมาร์ก แวน เดอร์ ฮัลสต์ (Mr. Marc VAN DER HULST) รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเบลเยียม
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การปฏิรูปรัฐสภาจากภายใน” (Reforming Parliament from within) โดย นางโคเลตลาเบรก-รีล (Mrs Colette LABRECQUE-RIEL) รักษาการรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “กฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชยแก่สมาชิกรัฐสภาสวีเดน” (Legislation on financial compensation for members of the Swedish Parliament) โดย นายแคลส์ มาร์เต็นส์สัน (Mr. Claes MÅRTENSSON) รองเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate) เรื่อง “ผลกระทบจากการเลือกตั้งทางตรงของตำแหน่งประธานคณะกรรมการ” (The impact of direct election of committee chairs) ดำเนินการอภิปราย โดย นายแอนดรูว์ เคนนอน (Mr. Andrew KENNON) เลขาธิการคณะกรรมการสภาสามัญแห่งสหราชอาณาจักร

ข้อสังเกต

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ สภาสภาสามัญแห่งสหราชอาณาจักรได้เปลี่ยนระบบจากการเลือกตั้งตำแหน่งประธานคณะกรรมการที่เคยเลือกภายในของแต่ละคณะมาเป็นระบบที่เลือกโดยสภาทั้งหมด ก่อนที่สมาชิกกรรมการจะได้รับการแต่งตั้ง

ทำให้เกิดความแตกต่างในการทำงานของคณะกรรมการอย่างไร ถ้าประธานได้รับเลือกโดยคณะกรรมการเอง หรือโดยวิธีการอื่น?

ทำให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ในคณะกรรมการอย่างไร โดยเฉพาะต่อประชาชนหรือคณะกรรมการทั้งคณะ

ในกรณีที่ประธานได้รับเลือกโดยสภาทั้งหมด จะมีการแข่งขันมากน้อยเพียงใดในตำแหน่งดังกล่าว?

วันพุธที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการติดตามการพัฒนาของรัฐ” (The Role of Parliament in a Developmental State) โดย นายเกงซี เอ็มกิดลานา (Mr Gengezi MGIDLANA) เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแอฟริกาใต้

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การอภิปราย เรื่อง “พัฒนาการล่าสุดในสหภาพรัฐสภา”
- ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมฯ
- การพิจารณาร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคมฯ ครั้งถัดไป (กรุงลูซากา) สาธารณรัฐแซมเบีย ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙)

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมร่วม IPU – ASGP หัวข้อ “อำนาจของรัฐสภาในการควบคุมรัฐบาลให้ชี้แจง : ความเป็นจริงและแง่มุมที่คนละ” (Parliament’s power to hold government to account : realities and perspectives)

สมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ในการประชุม ASGP ครั้งนี้ นางดอริส คาไท คาเทเบ มวิงกา (Doris Katai Katebe MWINGA) ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย ประธานการประชุมฯ ได้กล่าวแนะนำและกล่าวต้อนรับสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภาจำนวน ๒๙ คน คือ

๑. นายโจเซฟ ฮิโนโจซา (Josep HINOJOSA)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐอันดอร์รา
๒. นายริชาร์ด พาย (Richard PYE)
รองเลขาธิการวุฒิสภาออสเตรเลีย
แทน นางคาร์อล มิลล์ (Carol MILLS)
๓. นายโรมูโล เด ซูซ่า เมสกีต้า (Romulo DE SOUSA-MESQUITA)
เลขาธิการรัฐสภาบราซิล
แทน นายเซอร์จิโอ คอนเทราส ดิ อัลเมด้า (Sergio CONTREIRAS DE ALMEIDA)
๔. นายดารา ชรุน (Dara SRUN)
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรกัมพูชา
๕. นายชาร์ล โรเบิร์ต (Charles Robert)
เลขาธิการวุฒิสภาแคนาดา
แทน นายแกรี่ โอไบรอัน (Gary O’BRIEN)
๖. นายฌอน เอ็นกุวูลู โคจิ (Jean NGUVULU KHOJI)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก
แทน นายโมดริคเป้ ปาทริช มาดูบอเลย์ (Modrikpe Patrice MADJUBOLE)

๗. นางลิดิยา บาการิช (Lidija BAGARIC)
เลขาธิการรัฐสภาโครเอเชีย
๘. นายจอร์จ คลีมัน (George KLEEMANN)
รองเลขาธิการสภาสหพันธ์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
๙. นายคอนสแตนตินยอส อาทานาซอวู (Konstantinos ATHANASIOU)
เลขาธิการรัฐสภากรีซ
แทน นายอาทานาสซิออส ปาไปออนนู (Athanassios PAPAIOANNOU)
๑๐. นาย ซินิซ่า แสตนโควิช (Siniša STANKOVIĆ)
เลขาธิการรัฐสภามอนเตเนโกร
๑๑. นางเอมิเลีย เอ็นดิเนเลา เอ็มคุซา (Emilia Ndinela MKUSA)
เลขาธิการรัฐสภานามิเบีย
แทน นางปันดูเลนี ชิมุทวิเคนี (Panduleni SHIMUTWIKENI)
๑๒. นางเรนาตา วอสส (Renata VOSS)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์
แทน นางฌักคีลีน บิชเชล-เวอร์มายเยิน (Jacqueline Biesheuvel-Vermeijen)
๑๓. นายเดวิด มาร์ติน วิลสัน (David Martin WILSON)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์
แทน นางแมรี่ ฮาวิส (Mary HARRIS)
๑๔. นายฮาเวียร์ อาดอล์ฟ แองเคล อิลมาน (Javier Adolfo ANGELES ILLMANN)
รองเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเปรู
๑๕. นายฮิวโก เฟออร์นันโด โรวีรา ซากาล (Hugo Fernando ROVIRA ZAGAL)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเปรู
๑๖. นายลอน วาร์กาวู (Ion VARGAU)
เลขาธิการวุฒิสภาโรมาเนีย
๑๗. นางคริสติน่า โยเนสคู (Cristina IONESCU)
รองเลขาธิการวุฒิสภาโรมาเนีย
แทน นายคอนสแตนติน แดน วาซิลีอู (Constantin DAN VASILIU)
๑๘. นางเชลดา คอมเมตแตนท์ (Shelda COMMETTANT)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเซเชลส์
แทน นางอาซาเรล โยลินดา เออร์เนสตา (Azarel Jolinda ERNESTA)
๑๙. นายมูฮัมหมัด ยะกูบ (Mohammed YAGOUB)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐชูดาน
แทน นายนาอีม อาลี กรากานดี (Naiem Ali GRAGANDI)
๒๐. นางอากัท แรมดาส (Agatha RAMDASS)
รองเลขาธิการรัฐสภาซูรินาม
๒๑. นางวรารัตน์ อติแพทย์ (Wararat ATIBAEDYA)
เลขาธิการวุฒิสภา
แทนนางนรรัตน์ พิมเสน (Norarut PIMSEN)

๒๒. นางละออ ภูธรใจ (La-Or PUTORNJAI)
รองเลขาธิการวุฒิสภา
แทน นายสมศักดิ์ มนูญปิจุ (Somsak MANUNPICHU)
๒๓. นายเฮเบิร์ต ปากวส (Hebert PAGUAS)
รองเลขาธิการวุฒิสภาอุรุกวัย
๒๔. นายบูบาคาร์ ทีโนโก (Boubacar TIENOGO)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐไนเจอร์
แทน นายอีสซา คังกา (Mr. Issa KANGA)
๒๕. นายฟาเดมบา มาดาโกเม่ วากูเอน่า (Fademba Madakome WAGUENA)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐโตโก
๒๖. นายวิลเลียม บีฟอรัค (William BEFOUROUACK)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐมาดากัสการ์
แทน นายเคลวิน แรนเดรียมาฮาฟานยารี (Calvin RANDRIAMAHAFANJARY)
๒๗. นายซานเก ดูบา (Sangay DUBA)
เลขาธิการรัฐสภาราชอาณาจักรภูฏาน
แทน นายคินซัง วังดิ (Kinzang WANGDI)
๒๘. นายอาลาลลา ยูนิส ซาอิด โลโร (Alalla Younis Said LORO)
เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเซาท์ซูดาน
แทน นายโอตอม ราโก อะยัค (Othom RAGO AJAK)

สมาชิกสมทบ

๑. นายจอห์น อะซุม่า (John AZUMAH)
เลขาธิการรัฐสภาไอโควาส
แทน นายชีค अबดุลกาเดร ดานโซโก (Cheick Abdelkader DANSOKO)

สาระสำคัญของผลการประชุม

ก) การอภิปรายทั่วไป (General Debates)

๑) การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “องค์ประกอบทางสังคมของรัฐสภา” (The social composition of Parliament)

นายเซอร์จี มาร์ตินอฟ (Sergey MARTYNOV) เลขาธิการสหพันธรัฐรัสเซีย กล่าวว่า มีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อการดำเนินงานของรัฐสภาทั้งในด้านการร่างกฎหมาย การจัดตั้งสภา และหนึ่งในนั้นคือ องค์ประกอบทางสังคมของรัฐสภา คือมีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมากที่จะสื่อถึงความพร้อมและศักยภาพของสมาชิกรัฐสภา ในการตอบสนองต่อความท้าทายต่าง ๆ ทั้งนี้มีกลุ่มผลประโยชน์ที่หลากหลายในรัฐสภาและองค์กรต่าง ๆ ที่ถือเป็นตัวแทน รวมถึงในบริบททางด้านสังคมต่าง ๆ ที่ครอบคลุมทั้งด้าน เพศ อายุ การศึกษา ตัวแทนของกลุ่มพรรค ตัวแทนภูมิภาค และกลุ่มสาธารณะ

อนึ่ง สหพันธรัฐรัสเซีย เป็นตัวแทนจากกลุ่มพรรคการเมืองต่าง ๆ อย่างไรก็ตามไม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งกลุ่มหรือสมาคมพรรคในสภาแต่อย่างใด

ทั้งนี้ สมาชิกรัฐสภาคือ เป็นตัวแทนของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารของเขตเลือกตั้งในรัสเซีย ดังนั้น สภาสหพันธรัฐจะต้องเป็นฝ่ายนิติบัญญัติที่ปลอดจากเขตอำนาจที่เอนเอียงทางการเมือง

สถานภาพของสมาชิกรัฐสภาได้ถูกบังคับให้เป็นผู้ที่แสดงออกเพื่อประโยชน์ของภูมิภาคต่าง ๆ มากกว่าผลประโยชน์ของพรรคการเมือง

ล่าสุด สภาแห่งสหพันธรัฐ มีวุฒิสมาชิก ๑๗๐ คน โดย ๒ คน มาจากแต่ละเขตเลือกตั้ง ๘๕ เขต และเป็นผู้ที่มีประสบการณ์สูงในด้านต่าง ๆ อนึ่งเกินกว่าครึ่งหนึ่งของสมาชิกรัฐสภา อายุมากกว่า ๖๐ ปี ส่วนสมาชิกที่เหลืออายุอยู่ระหว่าง ๕๐ - ๕๙ ปี ประมาณร้อยละ ๒๐ อยู่ในช่วงอายุ ๔๐ - ๔๙ ปี ส่วนอายุต่ำกว่า ๔๐ ปี มีประมาณ ร้อยละ ๕ (สมาชิกรัฐสภาที่อายุน้อยที่สุดคือ ๓๓ ปี)

นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่ จบจากมหาวิทยาลัยหลากหลายสาขา โดยแบ่งเป็นดังนี้ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และวิศวกรรม (วุฒิสมาชิก ๔๑ คน สำเร็จการศึกษาด้านนิติศาสตร์ และ ๓๗ คน จบจากเศรษฐศาสตร์) นอกจากนี้ยังมีด้านการศึกษา อาทิสอน สุขภาพ เกษตรกรรม วัฒนธรรมและศิลปศาสตร์ที่น่าสนใจคือ ๒๕ คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านวิทยาศาสตร์ (สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ๖๗ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๐ ของสมาชิกทั้งหมด)

การนำเสนอมุ่งไปที่ประสบการณ์การบริหารที่หลากหลายของสมาชิกรัฐสภา เพื่อให้เป็นตัวแทนของภูมิภาค ทั้งนี้ ก่อนหน้าที่จะได้รับเลือกตั้งนั้น วุฒิสมาชิกส่วนใหญ่ได้เคยดำรงตำแหน่งในระดับสูงในเขตเลือกตั้งและในองค์กรภาครัฐ นอกจากนี้ ร้อยละ ๙ ของสมาชิกรัฐสภาเคยทำงานเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจมาก่อน

อนึ่ง จำนวนวุฒิสมาชิกหญิงในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีเพียงร้อยละ ๓ และเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๗ (๒๙ คน) และที่สำคัญ คือ ผู้แทนต่างประเทศของรัฐสภา คือ นางวาเลนตินา แมทเวียโนโก (Valentina I. Matvienko) ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องในรัสเซีย

โดยสรุป องค์ประกอบต่าง ๆ นั้นมีผลต่อความสำเร็จและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นอกจากนี้ สตรียังมีบทบาทในการป้องกันปัญหาสังคม ปกป้องสิทธิเด็ก และสนับสนุนครอบครัว และยังมีส่วนร่วมในประเด็นด้านความมั่นคงของประเทศด้วย

๒) การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในรัฐสภา” (The prevention of conflicts of interest in Parliament)

นางอีวา โพลคอสกา (Ewa POLKOWSKA) เลขาธิการวุฒิสภาโปแลนด์ ได้นำเสนอในประเด็นถึงการเปิดเผยถึงความเป็นไปได้ของผลประโยชน์ทับซ้อนที่จะอยู่ภายใต้หัวข้อการอภิปรายหรือการโหวตในรัฐสภา เนื่องจากตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๓๔) วุฒิสภาสมาชิกจะต้องไม่มีผลประโยชน์ส่วนบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องหรือเป็นผลประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยรัฐธรรมนูญ (มาตรา ๑๐๗ และ ๑๐๘) ห้ามมิให้วุฒิสมาชิกเข้าไปมีกิจกรรมดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งผลประโยชน์จากทรัพย์สินของรัฐ หากมีการละเมิดจะถูกตรวจสอบความโปร่งใสก่อนส่งไปยังอัยการของรัฐ นอกจากนี้ กฎหมายยังระบุให้สมาชิกวุฒิสภาต้องแจ้งแก่ประธานวุฒิสภาในกรณีที่จะดำเนินการหรือเข้าไปมีส่วนในการดำเนินงานด้านอื่นเพิ่มเติม แก่ประธานวุฒิสภาเนื่องจากสมาชิกวุฒิสภาจะต้องไม่เข้าไปดำเนินการอื่นใดเพิ่มเติมที่อาจจะเป็นการบ่อนทำลายความน่าเชื่อถือในการบริหารดำเนินการ (มาตรา ๓๓)

อนึ่ง ระบบกฎหมายของโปแลนด์ วุฒิสมาชิกไม่มีข้อพันธะที่ต้องรายงานเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนก่อนที่จะมีการอภิปราย การโหวตลงคะแนนหรือการแต่งตั้งประธานกรรมการในช่วงการอภิปรายของคณะกรรมการในร่างกฎหมายหรือในเรื่องงานอื่นใดของรัฐสภา

ทั้งนี้ วุฒิสมาชิกมีพันธะที่ต้องแสดงสถานะทางการเงินและประกาศบัญชีทรัพย์สินต่อนายทะเบียนพิเศษ (รวมทั้งทรัพย์สินคู่สมรส) ที่ต้องแสดงจนกระทั่งถึงวันสาบานตนเข้ารับตำแหน่งโดยจะแสดง

ก่อนวันที่ ๓๐ เมษายนของทุกปี และในวันสิ้นสุดลงของการดำรงตำแหน่ง (รวมทั้งคู่สมรสจะต้องแสดงทรัพย์สินผลประโยชน์อื่นใดภายใน ๓๐ วัน) ส่วนใครไม่ได้แสดงก็จะมีสิทธิรับเงินเดือน และหากผู้ใดปกปิดหรือแจ้งข้อมูลเท็จก็จะถูกดำเนินคดีอาญา ทั้งนี้ สำเนาบัญชีการแสดงผลทรัพย์สินจะมีสำเนา ๒ ชุด แยกเก็บไว้ที่สำนักประธานวุฒิสภาและสำนักกิจการด้านวุฒิสภา

ส่วนการตรวจสอบนั้นจะมีคณะกรรมการตามกฎระเบียบ จริยธรรม และกิจการของวุฒิสภาเป็นผู้ตรวจสอบ รวมทั้งตรวจพิจารณาข้อร้องเรียนและข้อกล่าวหา ส่วนข้อมูลดังกล่าวจะมีสำนักด้านการจัดเก็บภาษีอากรเป็นผู้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบวิเคราะห์ข้อมูลก่อนหน้านี้กับสำเนาที่เก็บไว้และพิจารณาควบคู่กับการจ่ายภาษีประจำปี (และเสนอต่อสภา) และสำนักงานกลางต่อต้านการคอร์รัปชัน (The Central Anti-corruption office) จะเป็นผู้ประเมินความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของรายงานการเงินพร้อมทั้งนำเสนอบนเว็บไซต์วุฒิสภา

นายเซอร์จี มาร์ตินอฟ (Sergey MARTYNOV) เลขาธิการสภาสหพันธรัฐรัสเซีย อภิปรายว่า รัฐสภาคือศูนย์การทางการเมืองในการพิจารณาตัดสินใจถึงผลประโยชน์ของแต่ละฝ่าย ซึ่งต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ตามระบอบประชาธิปไตย กระนั้นก็เป็นสาเหตุให้การเชื่อมโยงความเสี่ยงเพียงเล็กน้อยอาจจะกระทบต่อความน่าเชื่อถือของรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาและอาจกลายเป็นเครื่องบั่นทอนความชอบธรรมแห่งอำนาจรัฐและสร้างทัศนคติในแง่ลบต่อกฎหมายที่ได้รับการรับรอง

หากจะกล่าวถึงประเด็นทางด้านการเงินแล้วอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมภายนอกของสมาชิกรัฐสภาแห่งสหพันธรัฐรัสเซียมีจำกัด ซึ่งพวกเขาห้ามมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบการหรือกิจกรรมที่ต้องจ่ายเงินต่าง ๆ ยกเว้นการสอน งานวิทยาศาสตร์ และงานนวัตกรรมการอื่น ๆ

เมื่อเร็ว ๆ นี้ สภาได้รับรองกฎหมายให้ผู้ที่สมัครเป็นสมาชิกรัฐสภาจะต้องยื่นผลประโยชน์รายจ่ายและแจ้งทรัพย์สิน และเมื่อดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาก็ต้องยื่นแสดงรายรับ ทรัพย์สิน และหนี้สินต่อคณะกรรมการสภาแห่งสหพันธรัฐในการตรวจสอบและข้อมูลนั้นจะถูกนำไปเผยแพร่ในเว็บไซต์แก่สาธารณชน ดังนั้น ประชาชนก็จะเห็นการแสดงผลที่มาแห่งรายได้ของสมาชิกวุฒิสภา

หากเกิดกรณีมีผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้น ก็จะต้องตัดสินใจให้สมาชิกรัฐสภาผู้นั้นต้องยุติสถานภาพความเป็นสมาชิกรัฐสภาโดยอาศัยการโหวตจากเสียงส่วนใหญ่ของสภาที่มีอยู่ (Council of the Federation) และเสนอไปยังสำนักงานอัยการของสหพันธรัฐรัสเซีย เพื่อตัดสินใจควบคุมครองของสมาชิกภาพและเสนอความเห็นหากมีข้อสงสัย อย่างไรก็ตามกฎหมายก็ยังให้โอกาสแก่สมาชิกรัฐสภาในการพิสูจน์ความบริสุทธิ์โดยการยื่นอุทธรณ์ที่ศาลสูง เนื่องจากบ่อยครั้งสถานภาพทางการเมืองมักจะถูกนำไปใช้ในการใส่ความและทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

๓) การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “ผลกระทบจากการเลือกตั้งโดยตรงของประธานคณะกรรมการ” (The impact of direct election of committee chairs)

นายแอนดรูว์ เคนนอน (Andrew KENNON) เลขาธิการรัฐสภาสามัญแห่งสหราชอาณาจักร อภิปรายประสบการณ์ในส่วนของสหราชอาณาจักรว่า ในปี ๒๕๕๓ สภาสามัญได้เปลี่ยนระบบการเลือกตั้งประธานคณะกรรมการจากการเลือกตั้งกันเองของแต่ละคณะไปเป็นการเลือกโดยสภาทั้งหมด (whole house) เป็นผู้เลือก (ก่อนที่จะมีการแต่งตั้งกรรมการในคณะ)

ก่อนหน้าปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ประธานกรรมการส่วนใหญ่จะได้รับการเลือกโดยตัวคณะกรรมการเป็นผู้เลือกตนเองและบ่อยครั้งผู้ได้รับการคัดเลือกมักจะเป็นผู้ที่คาดว่าจะได้รับเลือกเป็นที่เข้าใจว่าวิปของพรรคการเมืองจะมีเก้าอี้ในแต่ละคณะกรรมการไว้แล้วและบ่อยครั้งจะมีการระบุตัวบุคคลไว้ล่วงหน้าแต่ไม่โดดเด่นในสภา

อย่างไรก็ตามระบบได้เปลี่ยนในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีการประเมินถึงความสัมพันธ์ระหว่างประธานกรรมการและสภาทั้งหมดโดยเฉพาะกับหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ทำงานให้แก่กรรมการทั้งหมดหรือมุ่งทำงานเฉพาะกับประธานกรรมการ

ปัจจุบันประธานกรรมการทุกคนจะได้รับเลือกโดยสภาทั้งหมดเป็นผู้เลือก ส่วนข้อตกลงระหว่างพรรคการเมืองจะเหลือเพียงวิธีการส่งผู้ลงสมัครชิงตำแหน่ง แต่พรรคการเมืองสมาชิกทุกพรรค ทุกฝ่ายในสภาทั้งหมดจะเป็นผู้โหวต ซึ่งผู้สมัครจะต้องหาเสียงเพื่อสนับสนุนเขาทั้งฝ่ายตนและจากพรรคการเมืองฝ่ายตรงกันข้ามด้วย

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พรรคการเมืองแต่ละพรรคเห็นพ้องกันโดยประธาน ๑๔ ตำแหน่งเป็นของฝ่ายรัฐบาล ๑๑ ตำแหน่งเป็นของฝ่ายค้าน (๒ ใน ๓ เป็นของพรรคขนาดใหญ่ที่สุด) ๑๕ ใน ๒๗ ตำแหน่งมีการแข่งขันกันและใน ๔ คณะกรรมการมีผู้สมัครมากถึง ๕ คน เป็นต้น ครั้นที่มีการเลือกตั้งประธานกรรมการถือเป็นวิธีการที่เริ่มวางแผนการทำงานของคณะกรรมการร่วมกับเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการก่อนที่กรรมการจะได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้การเลือกตั้งโดยตรงจะมีการแสดงคุณสมบัติประวัติต่อสภาและต่อสื่อมวลชน (อาจมีกรณีที่กรรมการในคณะได้รับคำปรึกษาค่อนข้างน้อยในเรื่องวาระของกรรมการ ในบางครั้งกรรมการรู้สึกว่าเป็นเจ้าหน้าที่ประจำคณะฯ มุ่งไปที่ประธานมากกว่ากรรมการทั้งหมด)

อนึ่งอาจมีข้อคำถามที่ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่กับประธานกรรมการที่ได้รับเลือกในคณะกรรมการกันเองหรือโดยวิธีอื่น และมีผลกระทบต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ประจำคณะที่จะเน้นไปที่ประธานหรือกรรมการทั้งหมด และกรณีที่ถูกเลือกโดยสภาทั้งหมด จะมีการแข่งขันในตำแหน่งมากน้อยเพียงใด

นายเซอร์จี มาร์ตินอฟ (Sergey MARTYNOV) เลขาธิการสหพันธรัฐรัสเซีย อภิปรายประสบการณ์ในส่วนของสหพันธรัฐรัสเซียว่า ตามกฎข้อบังคับแห่งสหพันธรัฐรัสเซีย ประธานคณะกรรมการ รองประธานฯ คณะกรรมการจะได้รับเลือกในที่ประชุมคณะกรรมการโดยการลงคะแนนเสียงด้วยคะแนนเสียงส่วนใหญ่ของกรรมการที่คงอยู่ อย่างไรก็ตามมีความเชื่อที่ว่า การเลือกตั้งโดยตรงของประธานฯ และรองประธานฯ นั้น ถือว่ามีความชอบธรรม เพราะถ้ามีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งทางอ้อม อาจจะมีผลให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งต้องขึ้นอยู่กับบุคคลที่แต่งตั้ง โดยการเลือกตั้งจะช่วยให้มีความรับผิดชอบต่อกันระหว่างประธานกับกรรมการและทำให้เกิดความร่วมมือกันของผู้สมัครกับกรรมการทั้งหมด โดยประธานกรรมการไม่เพียงได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการนั้น ๆ เป็นการเฉพาะเท่านั้น แต่ยังได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด โดยการเลือกตั้งจะมีบัญชีเดียวและเป็นการโหวตแบบลงคะแนนลับอาจใช้ทั้งระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือการลงคะแนนเสียงแบบเปิดเผย (open vote)

อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้มีการลดจำนวนคณะกรรมการลงเหลือ ๑๐ คณะ อาจกล่าวได้ว่าขั้นตอนการเลือกประธานฯ และรองฯ มีผลต่อการทำงานโดยรวมเนื่องจากการแข่งขันกันทั้งด้านศักยภาพและประสบการณ์ของผู้สมัคร และยังส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างประธานฯ กับกรรมการในคณะ

ข) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communications)

๑) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “อาคารรัฐสภา ความท้าทายและโอกาส : ข้อมูลล่าสุด” (Parliamentary buildings : challenges and opportunities : an update) โดยนายอเล็กซิส วินโตเนียก (Alexis WINTONIAK) รองเลขาธิการรัฐสภาออสเตรีย

อาคารรัฐสภาในโลกนี้ถือเป็นสัญลักษณ์ของประเทศหรือภูมิภาค โดยลักษณะโครงสร้างอาคารรัฐสภาออสเตรียมีรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบกรีกยุคคลาสสิก และเอเลนีสติก ตั้งอยู่ในเมืองเก่า เช่นเดียวกับศาลาว่าการในกรุงเวียนนา โรงมหรสพและโรงละครโอเปร่า ซึ่งนักสถาปัตยกรรมได้รังสรรค์ให้สร้างรูปปั้นที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความมั่นคงของระบอบประชาธิปไตย พร้อมทั้งรูปปั้นที่เป็นสัญลักษณ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน

ความจำเป็นในการปฏิสังขรณ์

- เพื่อให้โครงสร้างมีความมั่นคงปลอดภัย
- เหมาะแก่การอพยพในเหตุการณ์ฉุกเฉิน
- ลดการใช้พลังงาน
- สร้างสำนักงานให้มีความทันสมัย เป็นต้น

อนึ่งในช่วงการปรับปรุงอาคารจะมีการย้ายที่พำนักของเจ้าหน้าที่ไปยังบริเวณใกล้เคียงเป็นการชั่วคราว ซึ่งคาดว่าจะเสร็จกลางปี ๒๕๖๔ โดยคาดว่าจะใช้งบประมาณ ๓๕๒.๒ ล้านยูโร และค่าใช้จ่ายในการย้ายประมาณ ๕๑.๔ ล้านยูโร

๒) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ศูนย์ผู้มาเยี่ยมชมรัฐสภา พิพิธภัณฑสถาน และโรงจอดรถใต้ดินของรัฐสภาฮังการี” (The Hungarian National Assembly’s parliamentary visitors’ centre, museum and underground parking garage) โดยนายจอร์จี ซัช (György SUCH) เลขาธิการรัฐสภาฮังการี

อาคารรัฐสภาในกรุงบูดาเปสต์ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำดานูบมีความสูง ๙๖ เมตร (ถือเป็นอาคารที่สูงที่สุดในกรุงบูดาเปสต์) กว้าง ๑๒๓ เมตร ความยาว ๒๖๘ เมตร และถือเป็นมรดกโลกตั้งแต่ปี ๒๕๕๔

นับเป็นอาคารที่มีความสำคัญยิ่ง กล่าวคือ เป็นศูนย์กลางอำนาจนิติบัญญัติแห่งชาติ เคยเป็นสถานที่เก่าแก่หรือดั้งเดิมของราชวงศ์ฮังการี เป็นสถานที่ที่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานจำนวนมากถึง ๖๐๐ คน ในปัจจุบันเป็นที่ตั้งของสำนักงานนายกรัฐมนตรี ซึ่งในแต่ละปีมีผู้มาเยือนกว่า ๖๐๐,๐๐๐ คนต่อปี

โดยในปี ๒๕๕๔ ได้มีการก่อสร้างโรงจอดรถใต้ดิน ศูนย์ผู้มาเยี่ยมชมรัฐสภา พิพิธภัณฑสถาน และปรับปรุงอาคารและโครงสร้างริมฝั่งแม่น้ำดานูบ ทั้งนี้ เพื่อให้บริเวณทางเข้าจัตุรัสมีทิวทัศน์ที่สวยงาม (โดยแต่เดิมมีลานจอดรถขนาดใหญ่ภายนอกอาคารรัฐสภา) และจัดสร้างเลนส์ปั่นจักรยานและทางม้าลาย นอกจากนี้ก็จัดศูนย์บริการอาหาร เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว จัดสถานที่ขายสินค้าลดราคา ในบริเวณโดยรอบจัตุรัส และออกแบบโครงสร้างป้องกันน้ำท่วม มีการเพิ่มพื้นที่สีเขียว สร้างพุ่มไม้ และปลูกต้นไม้บริเวณอาคาร ควบคู่กับการจัดร้านขายของที่ระลึกและร้านอาหารเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกว่า ๖๐๐,๐๐๐ คน และสร้างที่จอดรถใต้ดินกว่า ๖๐๐ คัน มีการจัดบริการรถราง โดยรอบจัตุรัส เพื่อสร้างบรรยากาศโดยรอบส่วนบริเวณด้านหน้าอาคารก็ได้จัดให้มีกระแสน้ำหล่อเลี้ยงบริเวณพื้นด้านหน้าเพื่อสะท้อนแสงอาคารให้สวยงามและยังป้องกันยานพาหนะที่จะเข้าไปยังจัตุรัส ควบคู่กับประดับเสาธงที่สูงถึง ๓๓ เมตร และที่สำคัญโรงจอดรถใต้ดินมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ป้องกันน้ำท่วมและสร้างความแข็งแรงให้ผนังด้านล่างกันน้ำท่วมได้และยังมีที่ระบายป้องกันน้ำท่วมด้วย

๓) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การประนีประนอมระหว่างการใช้ประชาชนเข้ารัฐสภา กับความปลอดภัยของรัฐสภา” (Reconciling the twin considerations of public access to, and the security of, the National Assembly) โดยนายคริสตอฟ ปาลเลซ (Mr. Christophe PALLEZ) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส

เหตุผลหลัก ๆ ในการเปิดกว้างให้สาธารณชนเข้ามาในรัฐสภาฝรั่งเศส โดยถือเป็นพันธะทางกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรับรองสาธารณชนให้ตระหนักถึงการทำงานของรัฐบาล โดยได้มีการถ่ายทอดสดการอภิปรายในสมัยประชุมเต็มสภา การประชุมคณะกรรมการ และการให้สัมภาษณ์ผู้เข้าชมห้องประชุมการอภิปราย (ห้องคณะกรรมการไม่ได้เปิดรับรองแก่สาธารณชน เนื่องจากกฎข้อบังคับไม่ได้อนุญาตให้มีผู้เข้าชมสังเกตการณ์ ยกเว้นสื่อมวลชน)

นับเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในการทำงานของรัฐสภา ที่ให้สมาชิกรัฐสภาได้พบปะตัวแทน ภาคประชาชนและกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่เป็นผู้ลงคะแนนเสียงให้แก่พวกเขา ซึ่งในการเข้าชมสังเกตการณ์การประชุมสภา (ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผู้เข้าชมกว่า ๘,๐๐๐ คน) จะต้องได้รับบัตรอนุญาตจากสมาชิกรัฐสภา ประชาชนที่เข้ามาในรัฐสภาเพื่อเข้าชมต้องมาตามนัดหมาย จะต้องรายงานที่โต๊ะทางเข้าอาคารเพื่อทำการตรวจสอบ

นอกจากนี้ มีการจัดทัวร์นำชมตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ รวมถึงในช่วงสมัยประชุมสภา ซึ่งรับรองคณะผู้เข้าชมระหว่าง ๑๐ – ๕๐ คน ที่ได้รับเชิญจากสมาชิกรัฐสภา ส่วนในช่วงปิดสมัยประชุมสภา จะไม่มีการจัดทัวร์นำชม แต่จะมีการจัดให้บริการโดยใช้ระบบเสียงแทน (an audio – guide) ในช่วงวันเสาร์ ซึ่งในแต่ละปีจะมีผู้มาเยี่ยมชมรัฐสภาจำนวนกว่า ๑๓๐,๐๐๐ คนต่อปี ดังนั้น มาตรการรักษาความปลอดภัยแบบใดที่จะมาใช้รองรับกับจำนวนผู้ที่เข้ามาในรัฐสภา และมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความชัดเจนระหว่างกฎระเบียบที่มีการบังคับใช้มาช้านานกับการเพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัย

มาตรการการรักษาความปลอดภัยและความมั่นคงที่นำมาใช้ในสถานการณ์ปกติ ได้แก่ การตรวจโดยเครื่องตรวจจับโลหะ และการตรวจกระเป๋าด้วยเครื่องเอกซเรย์ ซึ่งจะเป็นการตรวจผู้เข้ามาในรัฐสภาทุกคน ควบคู่กับการตรวจเอกสารแสดงตนและภาพถ่าย (ที่แลก ณ จุดผ่านทางเข้า)

อย่างไรก็ตาม จนกระทั่งปี ๒๕๕๘ การตรวจพิสูจน์ดังกล่าวจะนำไปใช้กับประชาชนที่ได้รับเชิญเข้าร่วมประชุม หรือให้การรับรองซึ่งจะมีรายชื่อในเอกสารที่ถูกส่งมาล่วงหน้าแล้ว โดยผู้จัดที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานในรัฐสภา ส่วนในกรณีที่ผู้เยี่ยมชมมาเป็นคณะ จะมีการตรวจบัตรเฉพาะผู้ติดตามเท่านั้น เนื่องจากมีผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมที่ผ่านในเขตพื้นที่ประชาสัมพันธ์กว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน และจะต้องทำการตรวจสอบบัตร

ส่วนปัญหาที่มักจะพบก็เนื่องมาจากผู้เข้าชมชมมักจะโยนสิ่งของลงไปที่ห้องโถงการประชุม การคลี่เปิดผืนผ้าที่เขียนข้อความและการตะโกนส่งเสียงดัง เป็นต้น

การเพิ่มมาตรการด้านความมั่นคงปลอดภัยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ สิ่งที่เปลี่ยนแปลงปรากฏได้ชัดคือ มีการจัดวางกำลังทหารประจำในแต่ละจุดพื้นที่นอกเหนือจากที่เคยประจำ ณ จุดทั่วไปดังเช่นบริเวณถนนหรือด้านหน้าทางเข้า และได้ไปประจำ ณ บริเวณพื้นที่ต้อนรับหรือถัดจากประตูทางเข้า ซึ่งเดิมใช้เป็นพื้นที่ต้อนรับผู้ที่มาเยี่ยมชมรัฐสภาอันเป็นพื้นที่ที่เปิดเชื่อมต่อไปสู่ถนน และได้มีการบูรณะพื้นที่ที่ใช้รับรองในฐานะเป็นสถานที่ต้อนรับแขกของประธานรัฐสภา โดยมีแผนที่จะจัดพื้นที่ใหม่ที่มีการใช้กระจกกันกระสุนเพื่อป้องกันการลอบยิงมาจากถนน นอกจากนี้ พื้นที่ดังกล่าวจะขยายใหญ่ขึ้นเพื่อให้ง่ายต่อการเคลื่อนย้าย

แต่สิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่คือประชาชนภายนอกที่จะเข้ามาในรัฐสภาจะต้องถูกส่งตรวจสอบจากแฟ้มของตำรวจก่อนที่จะเข้ามา โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ซึ่งข้อมูลดังกล่าวที่จะถูกตรวจสอบ ได้แก่ ชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด จะถูกส่งมาล่วงหน้าโดยสมาชิกรัฐสภาหรือหน่วยงานที่รับรองพวกเขา ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้ที่ประสงค์จะเข้าร่วมการประชุม บางครั้งการที่สมาชิกรัฐสภาให้บัตรอนุญาตเข้าสภาแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้มีกรณีที่เว้นช่องว่างไว้เพื่อให้แขกสามารถเขียนชื่อลงในบัตรดังกล่าว ซึ่งได้มีการยกเลิกไปแล้ว โดยปัจจุบันสมาชิกรัฐสภาจะต้องใส่ข้อมูลที่ถูกต้องตามที่ได้มีการอ้างอิงและส่งก่อนล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ วันก่อนการประชุม มิฉะนั้นจะไม่ได้รับอนุญาต นอกจากนี้ยังมีการใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ในการจองแทนการใช้บัตรเข้าชม และระบบดังกล่าวก็ถูกนำมาใช้กับผู้ที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุม รวมทั้งคณะทัวร์ที่จะมาเข้าชมด้วย ส่วนบทลงโทษผู้ที่ไม่ส่งรายชื่อมาล่วงหน้าและไม่มีรายชื่อในบัญชีนั้นคือการถูกปฏิเสธให้เข้าในรัฐสภา สิ่งทีกล่าวมานี้ บางครั้งได้สร้างความลำบากใจทั้งแขกและสมาชิกรัฐสภาที่เชิญพวกเขา รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎอย่างเคร่งครัด โดยกฎจะยืดหยุ่นได้ถ้าหากสมาชิกรัฐสภาปรากฏตัวพร้อมทั้งเป็นผู้รับประกันบุคคลดังกล่าวด้วยตนเอง นอกจากนี้ ยังระงับการเยี่ยมชมเป็นรายบุคคลในช่วงปิดสมัยประชุมและในช่วงวันเสาร์ รวมทั้งมีมาตรการอื่น ๆ เช่น การเข้ามาจอดยานพาหนะ อย่างไรก็ตามมาตรการหลัก ๆ ก็คือการส่งแจ้งเอกสารเพื่อทำการตรวจสอบล่วงหน้าและการระบุพิกัดจุดสังเกตการณ์

๔) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การควบคุมของรัฐสภาต่อกฎหมายอนุบัญญัติในอินเดีย” (Parliamentary control over subordinate Legislation in India) โดยนายซัมเชอร์ เค เซอร์ฟ (Shumsher K. SHERIFF) เลขาธิการราชยสภาอินเดีย

รัฐสภาอินเดียใช้ระบบสภาคู่ อันประกอบด้วย ราชยสภา (วุฒิสภา) และโลกสภา (สภาผู้แทนราษฎร) และมีประธานาธิบดี รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีการแบ่งแยกอำนาจบริหารนิติบัญญัติและตุลาการ อย่างไรก็ตามสมาชิกรัฐสภาได้ตระหนักถึงกฎระเบียบข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่เรียกกันว่า กฎหมายอนุบัญญัติ ซึ่งใช้ในการบังคับใช้กฎหมาย

ในประเทศอินเดียกฎหมายอนุบัญญัติ คือกฎหมายที่บังคับและนำไปใช้ในทางปฏิบัติและมีขอบเขตอยู่ภายใต้กฎหมายหลัก (Parent Act) ในทางกลับกัน ฝ่ายบริหารคือผู้ที่มีอำนาจในการนำไปบังคับใช้

ส่วนศาลฎีกา มีอำนาจในการตัดสินใจในหลาย ๆ กรณี จะเห็นได้ว่าฝ่ายออกกฎหมายไม่มีผู้แทนในการทำหน้าที่ที่มีความสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมายถูกนำไปบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอนุบัญญัติ ที่ดำเนินการผ่านผู้แทนจะต้องดำเนินการสอดคล้องกับมาตรฐานของกฎหมายและข้อกำหนดของนโยบายที่วางไว้

โดยกลไกในการควบคุมกฎหมายอนุบัญญัติของรัฐสภานั้น ตามหลักการแล้วการตรากฎหมายเป็นหน้าที่ของรัฐสภา อย่างไรก็ตามในการตรากฎหมายและบทบัญญัติในกฎหมายนั้นได้ให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหารเพื่อออกกฎระเบียบและข้อบังคับ ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วการควบคุมโดยรัฐสภาจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ตามหลักการของกฎหมายอนุฯ ในรัฐสภาอินเดียนั้นสมาชิกได้ดำเนินการควบคุมกฎหมายอนุฯ โดยการกลั่นกรองและต้องสอดคล้องอำนาจหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้ออกกฎหมาย เพื่อให้ฝ่ายบริหารนำไปใช้พร้อมทั้งแนะนำให้คำปรึกษาและควบคุมให้กรอบของกฎหมายอนุบัญญัติ ที่ฝ่ายบริหารนำไปใช้มีความโปร่งใสและฝ่าฝืนแก่อำนาจดังกล่าวที่ให้เป็นไป

ระบบที่อินเดียได้ใช้พิจารณา คือ ร่างกฎหมายทุกฉบับที่ผ่านการเสนอแนะโดยสภาจะต้องมีการอ้างอิงสำนึกที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการรัฐสภาด้วย และจะต้องมีการตรวจสอบร่างกฎหมายอย่าง

ละเอียด ทั้งโดยคณะกรรมการธิการ กระทรวงทุกกระทรวงและสำนักต่าง ๆ ของฝ่ายรัฐบาลที่เข้ามาร่วมเกี่ยวข้อง ภายหลังจากได้รับรายงานแล้วสมาชิกรัฐสภาสามารถตั้งกระทู้ถามถึงขอบเขตตัวแทนที่จะใช้อำนาจ

ทั้งนี้ กฎหมายที่ผ่านการพิจารณาแล้วตามปฏิทินจะต้องออกกฎหมายอนุบัญญัติ ภายใน ไม่ช้ากว่า ๖ เดือน หากไม่เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าวรัฐมนตรีจะต้องขออนุญาตประธานคณะกรรมการ-กฎหมายในลำดับรองเพื่อขอเวลาเพิ่ม และหากมีการออกกฎหมายอนุบัญญัติ เสร็จจะต้องนำเข้าสู่สมัชประชุม ที่นที่

ทั้งนี้ รัฐสภาสามารถที่จะเรียกให้รัฐมนตรีสำนักต่าง ๆ มาชี้แจงตอบข้อสงสัยต่าง ๆ ได้ เพื่อเป็นการช่วยเร่งรัดกระบวนการออกกฎหมายดังกล่าว

โดยการพิจารณาดังกล่าวจะกระทำการแจ้งเป็นประกาศ เป็นคำสั่งของข้อบังคับของ ประธานสภา กรอบเวลาภายใน ๖ เดือน การแก้ไขในช่วงสมัยประชุมสภาต้องแล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน และ หากส่งเข้าต้องขออนุญาตคณะกรรมการ นอกจากนั้นจะมีการโพสต์ในเว็บไซต์รัฐมนตรี และมีการควบคุมการใช้ ถ้อยคำและความถูกต้องของกฎหมาย

แต่ความท้าทายคือฝ่ายรัฐบาลยังลังเลใจที่จะนำเสนอข้อเท็จจริงแก่คณะกรรมการ ธิการมีการใช้ภาษากำกวม เทคนิคและความซับซ้อน และความล่าช้า ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวฝ่ายรัฐบาลและ รัฐสภาต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดและทำข้อตกลงเป็นฉันทามติร่วมกันเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และการนำกฎหมายไปบังคับใช้

๕) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การดำเนินการตามนโยบายรัฐสภาที่เปิดกว้างใน สภาผู้แทนราษฎรบราซิล” (Implementing the Open Parliament Policy in the Brazilian Chamber of Deputies) โดยนายโรมูโล เดอซูซา – เมสกีต้า (Mr. Romulo DE Souza – MESQUITA) เลขาธิการ-สภาผู้แทนราษฎรบราซิล

กล่าวว่ารัฐสภาถูกสร้างมาเพื่อที่จะเปิดกว้างต่อประชาชนทุกคน การพัฒนาด้านเทคโนโลยี-สารสนเทศและการสื่อสารนั้นถือเป็นวิธีการที่ช่วยนำแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มาให้แก่สมาชิกรัฐสภา ซึ่งรัฐสภาบราซิล ตระหนักในเรื่องดังกล่าวจึงได้ดำเนินการบริการในส่วนที่เรียกว่า E – Democracia โดยประชาชนสามารถร่วม ร่างกฎหมายกับสมาชิกรัฐสภาผ่านทาง Wikilegis ซึ่งประชาชนสามารถนำเสนอและส่งเนื้อหาที่เกี่ยวกับการ-ร่างกฎหมาย

ทั้งนี้ กฎหมายว่าด้วยสิทธิพลเมืองทางด้านอินเทอร์เน็ต (the Internet Civil Rights Bill) ที่ผ่านการอนุมัติโดยรัฐสภาได้ทำการรับประกันสิทธิเสรีภาพพื้นฐานของประชาชนด้านเสรีภาพทางอินเทอร์เน็ต โดยสมาชิกรัฐสภาได้นำข้อเสนอจากประชาชนไปพิจารณาและใส่ลงไว้ในร่างกฎหมายฉบับสุดท้าย พร้อมทั้ง อ้างอิงแหล่งที่มาของการมีส่วนร่วม ซึ่งโปรแกรมนี้สามารถดาวน์โหลดได้ทางเว็บ wikilegis.labhacked.net

ระบบ E – Democracia ถือเป็นช่องทางที่ใช้ติดต่อสื่อสารเช่นเดียวกับ Video Forum ในการสื่อสารของคณะกรรมการธิการในรัฐสภาบราซิล ประชาชนสามารถถามคำถามและเสนอแนะได้แบบเวลาจริง (real time) ซึ่งจะช่วยในการอภิปรายได้ นอกจากนี้ยังมี Version ของ E – Democracia สำหรับมือถือด้วย

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความโปร่งใสและเสนอข้อมูลแก่ประชาชน นอกจากนี้ รัฐสภา ยังเชิญนักแฮ็กเกอร์ (Hacker) เพื่อเข้ามาร่วมงานกับภาครัฐและภาคการเมืองเพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคและ พัฒนา Apps และรัฐสภายังได้จัดการแข่งขัน Hackthon

ที่สำคัญคือ มีการพัฒนาระบบในหน้าจอก็จะมีภาพหัวเรื่อง เป็นรูปวงกลม ว่าหัวเรื่องไหนที่มีผู้อภิปรายมากที่สุด โดยจะปรากฏภาพใบหน้าของผู้อภิปราย หากภาพใดใหญ่กว่าก็แสดงว่าผู้นั้นอภิปรายในเรื่องนั้นมากกว่าหรือมีการแสดงความเห็นในเรื่องดังกล่าว

รวมทั้งมีการจัดตั้ง hacker laboratory (Labhacker) เพื่อให้ประชาชนเข้ามาเสนอนวัตกรรมแนวคิดที่จะสร้างความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม เนื่องจากมีฐานข้อมูลแบบเปิดเผย (open databases) ให้ตรวจสอบ หากเกิดกรณีพบข้อมูลผิดพลาด จะได้ผลย้อนกลับที่มีคุณค่าต่อรัฐสภา

๖) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “รัฐสภาตุรกี : รัฐสภาที่กระบวนการนิติบัญญัติปราศจากการหยุดชะงัก” (The Turkish Parliament : a Parliament without obstacles) โดย ดร. อีร์ฟาน เนซีโรกลู (irfan NEZİROĞLU) เลขาธิการรัฐสภาตุรกี

รัฐสภาถือเป็นหัวใจของประชาธิปไตยที่ทุกคนควรเข้าถึง และปราศจากการเลือกปฏิบัติ รวมทั้งจะต้องคำนึงถึงสิทธิของผู้พิการ โดยกฎหมายว่าด้วยผู้พิการได้นำไปบังคับใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ และตุรกีได้ลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของผู้พิการในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ สืบเนื่องจากร้อยละ ๑๒.๕ ของชาวตุรกีได้รับการวิจัยและรายงานว่าเป็นผู้พิการ ในการนี้รัฐสภาได้ออกแบบและสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พิการเพื่อให้เข้ามายังรัฐสภา ดังนี้

- จัดที่จอดรถบริเวณด้านหน้าทางเข้ารัฐสภา
- ระบบที่สัมผัสได้สำหรับคนพิการและทางลาด
- จัดตั้งลิฟต์พิเศษตรงทางบันได ที่สำหรับล้อเข็น และประตูอัตโนมัติ
- ห้องน้ำแบบใหม่
- ทั้งนี้ยังออกแบบพื้นที่ต้อนรับไว้สำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุ คนท้อง ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออก รวมทั้งระบบสำหรับคนใบ้และหูหนวก ซึ่งเป็นอุปกรณ์สำหรับผู้ที่มีปัญหาด้านการฟัง การได้ยิน
- มีล่ามสำหรับคนหูหนวก
- หน้าจอที่ออกแบบให้อ่านได้ชัดเจน รวมทั้งขนาดตัวหนังสือที่สะดวกแก่ผู้สูงอายุ และจัดสื่อด้วยการ์ตูนให้แก่เยาวชนเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย (มีเว็บไซต์สำหรับเด็ก)

ที่สำคัญคือ เจ้าหน้าที่รัฐสภาทุกคนรวมทั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้รับการอบรมเพื่อบริการแก่ผู้พิการ

๗) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการวางแผนยุทธศาสตร์ในระดับชาติ” (Parliament’s role in strategic planning at a national level) โดยนางสาวมาเรีย ออลาโจ (Maria ASAJÓE) เลขาธิการรัฐสภาเอสโตเนีย

- กล่าวว่าในทางทฤษฎี รัฐสภามีหน้าที่หลัก ๆ ๔ อย่าง คือ
- การแต่งตั้งรัฐบาล (รวมทั้งการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล)
 - การตรากฎหมาย
 - การควบคุมการใช้อำนาจบริหาร และ
 - เป็นผู้แทนของประชาชน

อาจกล่าวได้ว่านักรัฐศาสตร์ส่วนใหญ่ให้ความสนใจค่อนข้างน้อยต่อบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติในการจัดทำนโยบาย และให้ความสำคัญค่อนข้างน้อยต่อความเหมาะสมของบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติที่ควรจะเป็นในการจัดทำนโยบาย รวมทั้งมุ่งมั่นที่จะพิจารณาถึงผลกระทบของการดำเนินงานของฝ่ายนิติบัญญัติที่มีผลต่อนโยบายสาธารณะ

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาทัศนคติที่มีต่อบทบาทของรัฐสภาในการมีส่วนร่วมในการจัดทำนโยบายในระยะยาวและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจวางแผนพัฒนาในระดับชาตินั้นแทบจะไม่มีเปลี่ยนแปลง อย่างน้อยก็ประเทศในแถบยุโรป ทั้งนี้มีรัฐสภาในบางประเทศที่มีบทบาทในตรงนี้

จากการสำรวจของศูนย์วิจัยรัฐสภายุโรป (ECPRD) ถึงบทบาทของรัฐสภาที่เชื่อมโยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ในฐานะที่เป็นฝ่ายอนุมัติยุทธศาสตร์ พบว่า ส่วนใหญ่รัฐบาลจะเป็นฝ่ายริเริ่มและเตรียมการร่างยุทธศาสตร์

จากเหตุผลดังกล่าว อาจตั้งคำถามได้ว่า ถ้ายุทธศาสตร์ได้รับการพัฒนาโดยรัฐบาลแล้วรัฐสภาจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ได้อย่างไร

- รัฐสภาที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ (เช่น การเข้าร่วมในคณะทำงาน เป็นต้น) จากการสำรวจในงานวิจัย คือ ประเทศกรีซ เซอร์เบีย สโลวีเนีย สวิตเซอร์แลนด์ และเยอรมนี
- รัฐสภาที่ได้รับการแจ้งเรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ ออสเตรีย เบลเยียม แคนาดา (บางครั้ง) สาธารณรัฐเช็ก ไชปรัส ฝรั่งเศส อังการี อิตาลี โปแลนด์ เซอร์เบีย สโลวีเนีย
- รัฐสภาที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ บอสเนีย แคนาดา โครเอเชีย ไชปรัส โปรตุเกส สโลวาเกีย

จากประสบการณ์ของประเทศเอสโตเนีย บทบาทของรัฐสภาในการวางแผนยุทธศาสตร์ประกอบด้วยภารกิจปกป้องและอนุมัติเอกสารประกอบการวางแผนยุทธศาสตร์ ทั้งในด้านการป้องกันประเทศ กิจการภายใน สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม การศึกษาและเศรษฐกิจ ปัจจุบันบทบาทของรัฐสภาถือเป็นหลักการในการวางแผนเพื่อการพัฒนาในแต่ละด้านของประเทศ ซึ่งเป็นอำนาจในการบริหารที่มีความสำคัญในลำดับแรก อย่างไรก็ตามรัฐสภาควรจะต้องมีจุดยืนในฐานะตัวแทนและมีพันธะกับประชาชนในการดำเนินการกับเรื่องที่มีความสำคัญในระดับชาติ กระนั้น อำนาจฝ่ายบริหารที่จะสามารถตัดสินใจว่าแผนการพัฒนาใดที่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมการ ซึ่งเอกสารด้านยุทธศาสตร์ทั้งหมดเป็นของรัฐบาลในขั้นแรกและรัฐสภาจะมีส่วนร่วมเพียงในช่วงสุดท้ายในการอนุมัติเท่านั้น

ในการปฏิบัติแล้วยังคงมีกระบวนการสามแนวทางในการดำเนินการกับเอกสารประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์

ประการแรก ตามกฎหมายว่าด้วยกฎข้อบังคับในด้านหลักการของแผนปฏิบัติการของรัฐบาลที่พิจารณาแล้วมีความจำเป็นที่จะต้องส่งมาที่รัฐสภาเพื่อให้สมาชิกรัฐสภาอภิปรายรับรองหรือทำการปฏิเสธได้

แต่กระนั้นข้อบังคับนี้ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้มากนักเนื่องจากเห็นว่าอาจจะไม่สามารถหาข้อมติได้

ประการที่สอง กฎหมายระบุให้รัฐสภาต้องผ่านข้อมติเพื่อรับรองเอกสารดังกล่าว อย่างไรก็ตามรัฐสภาตามหลักการแล้วจะไม่ทำการเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์แต่อย่างไร เพียงแต่อาจจะเพิ่มข้อคิดเห็นหรือร่างข้อมติเพื่อทำการอนุมัติ ถือเป็นกรอนุมัติแผนยุทธศาสตร์ผ่านทางข้อมติของรัฐสภาแต่ไม่ใช่ทำเป็นกฎหมาย

ประการที่สาม ในกรณีที่รัฐบาลยื่นเสนอเอกสารประกอบการจัดวางแผนยุทธศาสตร์อย่างไม่เป็นทางการในลักษณะที่เป็นประเด็นกลุ่มทางการเมืองที่ต้องหาข้อยุติหรือเป็นประเด็นเฉพาะเรื่อง ร่างข้อมติดังกล่าวจะนำไปอภิปรายในการประชุมเต็มสภาเพื่อเสนอแก่รัฐบาลเพื่อเตรียมจัดทำแผนปฏิบัติการต่อไป ยกตัวอย่าง ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐสภาได้ผ่านข้อมติเพื่อเสนอไปยังรัฐบาลในการร่างแผนปฏิบัติการว่าด้วยการลดช่องว่างของค่าจ้างระหว่างชายและหญิง

บทบาทของคณะกรรมการ

ตามรัฐธรรมนูญของเอสโตเนีย มาตรา ๑๐๓ คณะกรรมการมีสิทธิในการริเริ่มกฎหมายได้ อนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยกฎข้อบังคับดังกล่าวคณะกรรมการสามัญอำนาจในการตรวจตราอำนาจของฝ่ายบริหารภายในเรื่องสาขาที่รับผิดชอบ โดยก่อนที่จะมีการอภิปรายในสภานั้น จะมีการประชุมของประธานกรรมการแต่ละคณะก่อน เพื่อเตรียมร่างข้อมติล่าสุดให้แก่สภา

โดยกฎหมายได้บัญญัติให้รัฐบาลต้องแจ้งแก่คณะกรรมการถึงเอกสารประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ถึงแม้ว่าจะไม่ต้องเสนอไปยังรัฐสภาเพื่อการอภิปรายหรืออนุมัติก็ตาม

อย่างไรก็ตาม กฎหมายว่าด้วยกฎข้อบังคับดังกล่าวไม่ได้บัญญัติให้มีการติดตามตรวจสอบการนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติที่ได้ผ่านการอภิปรายและอนุมัติในรัฐสภาแต่อย่างใด แต่จะขึ้นอยู่กับกลุ่มทางการเมืองที่ประสงค์จะให้รัฐสภาเป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม การเชิญรัฐมนตรีมาที่คณะกรรมการหรือร่างรายงานการตรวจสอบ

อีกวิธีหนึ่งที่ใช้ตรวจสอบการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ นอกจากข้อมติในการอนุมัติแผนยุทธศาสตร์กล่าวคือเป็นพันธกรณีของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องต้องจัดทำรายงานความคืบหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อรัฐสภา

การแก้ไขขั้นตอนกระบวนการนิติบัญญัติของเอกสารประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

กฎหมายว่าด้วยงบประมาณแห่งชาติที่ผ่านเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ได้บัญญัติให้ขั้นตอนในการเตรียมการและอนุมัติเอกสารประกอบการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ถือเป็นพันธะและสิทธิของพรรคการเมืองในการร่างอภิปรายและอนุมัติ โดยรัฐสภาทำหน้าที่อนุมัติในหลักการทั่วไปของนโยบาย การพัฒนา การกำหนดวิสัยทัศน์ และการจัดลำดับความสำคัญของนโยบาย (เช่น หลักการทั่วไปว่าด้วยนโยบายด้านความมั่นคง เป็นต้น) กระนั้น รัฐสภาก็ยังไม่มีบทบาทในกระบวนการจัดทำแผนฯ ดังกล่าว

บทสรุป

รัฐสภาได้มีการอภิปรายและอนุมัติเอกสารประกอบการทำแผนยุทธศาสตร์มาเป็นเวลานานแต่ก็ยังมีหลายประเด็นที่ไม่ได้มีการวิเคราะห์ แม้ว่าจะมีการแก้ไขกฎให้ชัดเจนว่าแผนไหนควรได้รับการอนุมัติหรือเพียงแค่พิจารณาเท่านั้น แต่กระนั้นก็ยังไม่มีคำตอบสนองต่อประเด็นดังกล่าว ดังนี้

- เริ่มจากการที่ต้องใช้ระยะเวลาเท่าไรและจำนวนการเข้าร่วมของสภาที่ต้องการเสนอและความสามารถในการเสนอ (รวมทั้งด้านการเงินด้วย) ในการมีส่วนร่วมวางแผนยุทธศาสตร์

- ประเด็นไหนในระดับชาติที่รัฐสภาควรเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนยุทธศาสตร์ ควรมีการมุ่งไปที่ประเด็นไหนหรือควรมีผลกระทบมากน้อยเพียงไร

- ในเรื่องการพิจารณาถึงการแบ่งแยกอำนาจ รัฐสภาควรที่จะไปเกี่ยวในขั้นตอนใดของการวางแผนยุทธศาสตร์ รัฐสภาควรจะเป็นสถานที่ในการพิจารณาทางเลือกยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุดหรือไม่ และควรที่รัฐสภาจะมีการแนะนำถึงมาตรการในการนำไปปฏิบัติอย่างไร

- ส่วนไหนของรัฐสภา คณะกรรมการ กลุ่มทางการเมือง (faction) หรือในที่ประชุมสภาที่จะเหมาะสมในการพิจารณาภารกิจดังกล่าว

โดยสรุปในทางปฏิบัติรัฐสภาของเอสโตเนียได้เข้าไปมีส่วนในกิจกรรมการดำเนินการวางแผนยุทธศาสตร์ทั้งในระดับกรรมการและการประชุมที่ต้องนำมาพิจารณาในรัฐสภา

๘) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การสื่อสารในรัฐสภา : เครื่องมือและสิ่งท้าทาย” (Communication in Parliaments : tolls and challenges) โดยนายโจเซ่ มานูเอล อาราโจ (José Manuel ARAUJO) รองเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

ได้รายงานว่าการติดต่อสื่อสารและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมสามารถกระทำได้ในหลายรูปแบบ

ก. เครื่องมือทางด้านกฎหมาย

- การทำประชามติ ซึ่งจะต้องใช้ประชาชนอย่างน้อย ๗๕,๐๐๐ คน ขึ้นไป
- การริเริ่มกฎหมาย ซึ่งจะต้องมีการลงนามจากประชาชนอย่างน้อย ๓๕,๐๐๐ คน
- การให้ภาคประชาชนในด้านต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม
- การยื่นเรื่องอุทธรณ์ (ผ่านเว็บไซต์ ประมาณ ๑๒๕ เรื่องต่อปี)
- การติดต่อกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ในช่วงวันจันทร์)

ข. เครื่องมือการติดต่อสื่อสารโดยตรง

- การเยี่ยมชมรัฐสภา (ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คนต่อปี)
- เข้าชมการประชุมสภา (มีการประชุม ๓ ครั้งต่อสัปดาห์และมีประชาชนเข้ามาเยี่ยมชมประมาณ ๒๘,๐๐๐ คนต่อปี)

- การพบปะประชาชนภายนอกรัฐสภา
- การจัดสัมมนา การประชุมและการรับฟังความเห็น
- การพบปะสมาชิกรัฐสภา
- การจัดตั้งยุวชนรัฐสภา ผ่านโรงเรียนทั่วประเทศ
- จัดตั้งศูนย์ผู้มาเยี่ยมชมรัฐสภา
- จัดห้องสมุดและจดหมายเหตุ
- จัดงานต่าง ๆ เช่น จัดคอนเสิร์ต นิทรรศการ จัดการแสดงของแต่ละภูมิภาค

ค. เครื่องมือการติดต่อสื่อสารทั่วไป

- เว็บไซต์
- โทรศัพท์รัฐสภา
- วารสารรัฐสภารายเดือน
- วาระการประชุมที่เผยแพร่ในสื่อต่าง ๆ
- วารสารต่าง ๆ ล่าสุด
- Facebook รัฐสภา

ง. ความท้าทายในการสื่อสาร

พบว่ายังขาดนโยบายความเป็นหนึ่งเดียวในการสื่อสาร และยังมีการแข่งขันกันในการสื่อสารระหว่างกลุ่มการเมือง ดังนั้น รัฐสภาจะต้องบริหารจัดการปรับปรุงการเสนอข่าวภายในเนื่องจากมีการแข่งขันทางการตลาดในการเสนอข่าวเพื่อขายข่าว รัฐสภาจะต้องมียุทธศาสตร์ที่รวมศูนย์และสร้างความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าวรัฐสภาและสร้างความเคารพในสื่อสารมวลชนด้วยกัน และสร้างแนวร่วมจากทุกฝ่ายในการเสนอข่าวและติดต่อสื่อสารโดยจัดทำเป็นวาระด้านการสื่อสารของรัฐสภา

๙) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “พัฒนาการล่าสุดของสิทธิในการดำเนินการแก้ไขที่จะเกิดขึ้นในวุฒิสภาสเปน” (The latest developments on the right to amend to have taken place in the Spanish Senate) โดยนายมานูเอล กาเบโร (Manuel CAVERO) เลขาธิการวุฒิสภาสเปน

แม้ความต้องการในการแก้ไขพระราชบัญญัติให้มีความสอดคล้องกันนั้นถือเป็นสิทธิของวุฒิสภา แต่ก็ยังขาดความเชื่อมโยงถึงเนื้อหากฎหมายและไม่ได้มีการพิจารณาโดยสภา อย่างไรก็ตาม ในรัฐธรรมนูญกรณีร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐบาล สมาชิกสภาไม่สามารถแก้ไขทั้งหมดได้ และในทางปฏิบัติก็อาจจะไม่สอดคล้องกันในการแก้ไขร่างกฎหมายที่เสนอโดยพรรคการเมืองเสียงข้างน้อย และมักจะถูกโหวตคัดค้าน ทั้งนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา ในขณะที่การแก้ไขที่เสนอโดยพรรคการเมืองที่มีรัฐบาลสนับสนุนมักจะได้รับกรรมาธิการและการแก้ไขของทั้งสองสภาไม่สอดคล้องกันซึ่งถือเป็นเรื่องปกติและวุฒิสภามักจะรับรองการแก้ไขการให้สัตยาบรรณหรือการตีกลับจากเสียงส่วนใหญ่ของวุฒิสภา

สิทธิของสมาชิกวุฒิสภาในการแก้ไขและผ่านร่างพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ โดยวุฒิสภาต้องสามารถที่จะพิจารณาและโหวตในประเด็นที่มีการแก้ไขตามกระบวนการ และในการปฏิบัติเป็นไปได้ที่จะแก้ไข การแก้ไขนั้นอีกรอบ เนื่องจากทั้งสองสภาได้พิจารณาต่างวาระกัน และเพื่อไม่ให้เป็นการละเมิดสิทธิของผู้เสนอร่างกฎหมาย และเป็นกรรมาธิการกระบวนการทางประชาธิปไตยจึงต้องมีการร่วมมือกันของทุกฝ่ายในการพิจารณากฎหมาย ซึ่งถือเป็นไปตามอำนาจของวุฒิสภาในการตรวจสอบแก้ไขที่ทุกฝ่ายมีสิทธิและศาลได้ตัดสินว่าการแก้ไขที่มีความไม่สอดคล้องกันนั้นถือเป็นสิทธิของวุฒิสภาที่ทำได้และไม่อนุญาตให้ฝ่ายการเมืองหรือใครอ้างประเด็นด้านขอบเขตเพื่อนำสู่ศาลเพื่อพิจารณาตัดสินอย่างเด็ดขาด เนื่องจากถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของสมาชิกวุฒิสภา

๑๐) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ระบบใหม่ของระเบียบวิธีการพิจารณาในวาระที่สองของสภาผู้แทนราษฎรในเบลเยียม” (The new system of second reading in the Chamber of Representatives in Belgium) โดยนายมาร์ก แวนเดอร์ ฮันสต์ (Marc VANDER HULST) รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเบลเยียม

ตามที่ตระหนักว่า การอภิปรายในวุฒิสภาเกี่ยวกับประเด็นของสภาผู้แทนราษฎรในท้ายที่สุดแล้วการตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรเป็นหลัก เนื่องจากเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญที่ต้องมีการพิจารณาในวาระที่สองเพื่อให้มีการปรับปรุงเนื้อหากฎหมายให้มีประสิทธิภาพและกรรมาธิการแต่ละคนก็มีบทบาทในการพิจารณาในวาระที่สอง

อย่างไรก็ตาม ในวาระที่สองเมื่อเปรียบเทียบกับวุฒิสภาแล้วไม่ค่อยมีการอภิปรายมากนักในวาระที่สอง ดังนั้นจึงมีการเสนอทางเลือกดังนี้ คือ ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพิเศษในการพิจารณาในวาระที่สอง หรือการตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อรับผิดชอบประเด็นที่เกี่ยวข้องตั้งแต่วาระที่ ๑ และการใช้วิธีอภิปรายในสภา (ซึ่งบางครั้งอาจขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาและใช้รูปแบบพิจารณาแบบพรรคการเมือง) ซึ่งการพิจารณาในคณะกรรมการจะมีความยืดหยุ่นมากกว่าในการพิจารณาในสภาใหญ่ และเมื่อการพิจารณาในรัฐสภาในวาระแรกแล้วเสร็จต้องมีการตั้งคณะกรรมการภายใน ๑๐ วัน และภายใน ๕ วันต้องเป็นเรื่องที่มีความเร่งด่วนต้องทำถึงแม้ว่าจะไม่มีการแก้ไขก็ตาม ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันในการพิจารณาและหลีกเลี่ยงการออกกฎหมายแบบเร่งรีบและการแก้ไขต่าง ๆ ในวาระที่สองนั้น ช่วงเวลาที่จะอภิปรายในรัฐสภามักจะถูกใช้มากกว่าการพิจารณาในคณะกรรมการ แต่กระนั้นการอภิปรายในคณะกรรมการจะมีความเป็นทางการน้อยกว่าในสภา และการตรวจทานกฎหมายก็ใช้บุคคลเดิมในการตรวจทานและจัดสรรเวลาให้เพียงพอ ทั้งนี้ ฝ่ายค้านยังสามารถเรียกร้องให้มีการพิจารณาในวาระที่สองโดยคณะกรรมการได้

๑๑) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การปฏิรูปรัฐสภาจากภายใน” (Reforming Parliament from within) โดยนางโคเลต ลาเบก-รีล (Colette LABRECQUE-RIEL) รักษาการรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา

การนำเสนอประเด็นการปฏิรูปรัฐสภาซึ่งจะมีผลดีต่อชาวแคนาดา สื่อ นักวิชาการ และสมาชิกรัฐสภาในประเด็นด้านการดำเนินงานนั้นจะช่วยสร้างความสมดุลระหว่างสมาชิกรัฐสภา ผู้นำพรรคการเมืองและการตอบสนองต่อความต้องการโดยตรงต่อเขตเลือกตั้ง

ในกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูป ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้มีความพยายามในการถ่วงดุลอำนาจระหว่างสมาชิกรัฐสภาและผู้นำพรรคการเมือง โดยมุ่งเป้าไปที่การปฏิรูปการควบคุมการเสนอชื่อการแต่งตั้งตัวแทนผู้สมัครของพรรคการเมืองกับกลุ่มทางสังคม รวมทั้งจำนวนพรรคการเมืองในการย้ายหรือถอดถอนผู้สมัคร รวมทั้งร่างกฎหมายนี้ ยังครอบคลุมถึงเกณฑ์ของผู้ที่มีอำนาจในกลุ่มการเมืองของพรรคในการเสนอแต่งตั้งและถอดถอนชื่อหรือการกลับเข้ามาดำรงตำแหน่งประธาน ต้องทำโดยการลงคะแนนบัตรเลือกตั้งแบบลับ

ในประเด็นด้านสิทธิในการกล่าวอภิปรายนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะต้องให้โอกาสสมาชิกมีเสรีภาพในการพูดและเปิดโอกาสที่จะได้รับสิทธิในการแสดงความเห็นอย่างทั่วถึง และต้องได้รับความสนใจจากประธานสภาผู้แทนราษฎร

ในประเด็นด้านการคัดเลือกเสนอชื่อประธานสภาผู้แทนราษฎร แต่เดิมเป็นหัวหน้าฝ่ายการเมืองของพรรคจะมีบทบาท ทั้งนี้ในปีถัดไปจะมีบัตรลงคะแนนเพื่อเลือกประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งถือเป็นครั้งแรกในรอบ ๑๖๙ ปี รวมทั้งการเลือกประธานคณะกรรมการก็จะใช้รูปแบบเดียวกัน โดยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเป็นผู้เลือกคณะกรรมการแต่ละคณะ ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานมีความเชื่อมโยงกับสมาชิกรัฐสภาทุกคน และยังคงคำนึงถึงสิทธิทางเพศและความสมดุลของตัวแทนแต่ละภูมิภาคในการลงสมัคร

นอกจากนี้ยังมีการปฏิรูปในด้านการลงคะแนนเสียง คือ จะใช้ระบบการลงคะแนนเสียงอิสระในทุกประเด็น และยังมีปฏิรูประยะเวลาในการตั้งกระทู้ถาม การจัดสรรระยะเวลาที่แน่นอนสำหรับประเด็นเขตพื้นที่รับผิดชอบของสมาชิกรัฐสภาแต่ละคน การระบุรัฐมนตรีและการถามนายกรัฐมนตรีจะมีการสลับสับเปลี่ยนกัน เพื่อให้ได้คำตอบที่ครบถ้วนและถามกระทู้ได้อย่างทั่วถึง และยังมีเวทีให้ประชาชนสามารถยื่นอุทธรณ์แบบอิเล็กทรอนิกส์ (E – Petitions) ระบบนี้เปิดโอกาสให้แก่สาธารณชนและฝ่ายเลขาธิการจะนำเข้ามาในการอภิปรายในสภาด้วย

โดยสรุปแล้วการปฏิรูปจะช่วยสร้างความมั่นใจและให้อำนาจว่าสมาชิกรัฐสภาจะเป็นผู้แทนได้ดีที่สุดสำหรับเขตเลือกตั้งและปฏิรูปไม่ให้มีการล๊อบบี้ รวมทั้งใช้วิธีลงคะแนนลับเพื่อเลือกตำแหน่งประธานฯ โดยให้สมาชิกรัฐสภาสิทธิในการเลือก ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีการเสนอปฏิทินการประชุมให้มีช่วงระยะเวลาเว้นว่างเพื่อลดความกดดันและการโหวตควรใช้ตอนหลังการตั้งกระทู้ถามเสร็จมากกว่าไปใช้ในช่วงตอนเย็นและควรจะมีการลงคะแนนเสียงแบบระยะไกลหรือการลงคะแนนเสียงแบบอิเล็กทรอนิกส์ (electronic voting) และการปฏิรูปด้านอื่น ๆ เพื่อประหยัดเวลาและสมาชิกจะได้มีเวลาดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ถ้าปฏิทินการประชุมระบุล่วงหน้า ทั้งนี้ สมาชิกจะได้มีเวลาทำกิจกรรมในเขตเลือกตั้งที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอให้สมาชิกพรรคการเมืองต่าง ๆ ได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับพรรคการเมืองอื่น ๆ ด้วย

๑๒) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “กฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชยแก่สมาชิก-รัฐสภาสวีเดน” (legislation on financial compensation for members of the Swedish Parliament) โดยนายแคลส์ มาเต็นสัน (Claes MÅRTEBSSON) รองเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน

การนำเสนอระบุว่าระบบค่าตอบแทนการชดเชยแก่สมาชิกรัฐสภาจะช่วยส่งเสริมการ-คัดสรรสมาชิกรัฐสภาและถือเป็นการรับประกันว่าสมาชิกรัฐสภาได้ไม่ต้องไปพึ่งพารายได้จากแหล่งอื่น ซึ่งความเป็นอิสระของสมาชิกรัฐสภาจะไปเชื่อมโยงกับการทำงานของรัฐสภา อนึ่ง ในแต่ละปีสมาชิกรัฐสภามักจะเสนอญัตติถึงความต้องการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับระบบค่าตอบแทนต่าง ๆ

ตามกฎหมายค่าชดเชยแก่สมาชิกรัฐสภาได้รับสิทธิประโยชน์ ดังนี้

- ค่าตอบแทน (remuneration)
- ค่าใช้จ่ายในการเดินทางราชการ
- เงินประจำตำแหน่ง
- สวัสดิการค่าที่พักแก่สมาชิกรัฐสภา (ภายในระยะ ๕๐ กิโลเมตรจากกรุงสตอกโฮล์ม)
- บริการคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต และบรอดแบนด์
- บำนาญ ค่ารักษาพยาบาล และประกันสุขภาพ เป็นต้น

นอกจากนี้ ระบบค่าตอบแทนชดเชยยังรวมไปถึงงบประมาณ ที่สนับสนุนแก่พรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองในการจ้างผู้เชี่ยวชาญในกรณีต้องออกกฎหมายพิเศษและเดินทางไปดูงานต่างประเทศ

ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายให้แก่สมาชิกรัฐสภาในปี ๒๕๓๗ จ่ายให้แก่สมาชิกรัฐสภาประมาณ ๒,๘๐๐ ยูโร หรือ ๓,๑๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ และเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๒ และ ๕ ต่อปี ในปัจจุบันเงิน-ค่าตอบแทนของสมาชิกตกอยู่ราว ๒๘,๐๐๐ (โครนสวีเดน) หรือประมาณ ๓,๓๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ และหากสมาชิกรัฐสภาไม่มีอาชีพหาเลี้ยงก็จะมีเงินกองทุนสนับสนุนให้แก่สมาชิกที่พ้นจากตำแหน่ง โดยจะได้รับจนกว่าจะหางานใหม่ได้

ในปัจจุบันการจัดการดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะกรรมการบำนาญเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนรัฐสภาภายหลังปี ๒๕๕๗ จะมีมาตรการสนับสนุนการดำเนินชีวิตของสมาชิกรัฐสภาภายหลังพ้นจากตำแหน่ง อันได้แก่ การสนับสนุนทางการศึกษา วางแผนอาชีพ แนะนำแรงงาน ตลาดและการประกอบอาชีพ

๑๓) การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการดำเนินการพัฒนา วาระการประชุม” (Role of Parliament in pursuing a developmental agenda) โดยนายเจนเจซิ มะกิดลานา (Mr. Gengezi MGIDLANA) เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแอฟริกาใต้

การนำเสนอถึงการคิดวางแผนในระยะยาว (Long Term Thinking) อันได้แก่การ-กำหนดการประเมินแผนในระยะต่าง ๆ ๕ ปี ๑๐ ปี และ ๑๕ ปี ส่วนการพัฒนาที่ต้องสอดคล้องกับแผนในระดับ-รัฐสภา ในแผนพัฒนาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ภายในระยะเวลา ๑๕ ปี สอดคล้องกับแผนแม่บทประเทศในกลุ่มแอฟริกา และแผนการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ ภายหลังปี ๒๕๕๘ เป็นต้น

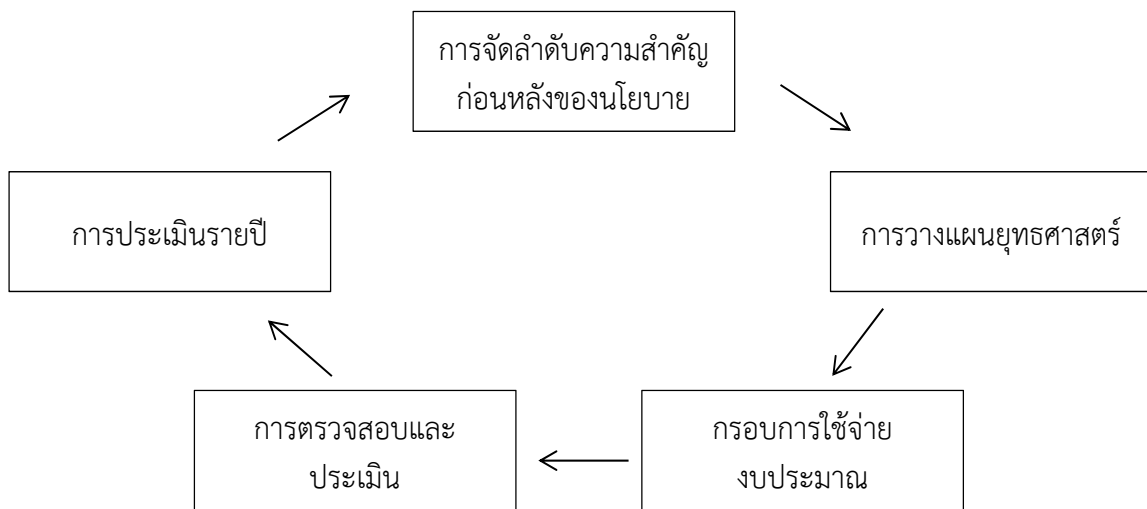
ใช้วิธีการคำนึงถึงผลลัพธ์ที่กำหนดโดยกรอบการวางแผนของรัฐสภาอันได้แก่ การ-จัดลำดับของแผนการพัฒนาชาติ ซึ่งถือว่านโยบายเป็นปัจจัยหนึ่ง จากนั้นปัจจัยนำเข้าและผลผลิตก็มาจากการนำไปปฏิบัติของรัฐสภา ส่วนผลลัพธ์ คือ ผลลัพธ์ที่มีต่อสังคม และการติดตามควบคุมประเมิน ในทุกระยะ ๕ ปี ๑๐ ปี และ ๑๕ ปี

ทิศทางของประเทศ ได้แก่ การปลูกฝังประชาธิปไตย การปรับปรุงคุณภาพชีวิต การจ้างงาน การพัฒนาชนบท การปฏิรูปที่ดิน ความมั่นคงทางอาหาร การศึกษา สุขภาพ การต่อสู้กับอาชญากรรม และการคอร์รัปชัน การสร้างความเป็นปึกแผ่นและประชาธิปไตยในแอฟริกาใต้

การจัดลำดับความสำคัญของนโยบาย เช่น การสร้างความโปร่งใส การนำสาธารณชนเข้ามาเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม เป็นต้น

องค์ประกอบสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ การปรับปรุงการให้การสนับสนุนสมาชิก-รัฐสภา (เช่น การฝึกอบรม การให้คำแนะนำ การอำนวยความสะดวก เป็นต้น) การบริการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพสูงแก่สมาชิกรัฐสภา รวมทั้งความสามารถในการจัดการข้อมูลและวิเคราะห์อย่างมีประสิทธิภาพ และการเชื่อมโยงกับสถาบันวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

วัฏจักรของการทำงานของรัฐสภา

(รายเดือน รายไตรมาส และรายงานประจำปี)

วิธีการวางแผนแบบบูรณาการ

- กระบวนการจัดลำดับนโยบายการพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมในทุกระดับทั้งฝ่าย-บริหาร ประธานวิปต่าง ๆ สมาชิกทั้งสองสภา ฝ่ายเลขาธิการรัฐสภาและทีมงานที่บริหารจัดการ
- กระบวนการนำไปปฏิบัติ - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)
- ขั้นตอนของคณะกรรมการต่าง ๆ ในการจัดลำดับความสำคัญและทำการบูรณาการ

ผลลัพธ์ ต้องคำนึงถึงเป้าหมายการพัฒนาในระดับชาติ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และการสร้างความเข้มแข็งในระบอบประชาธิปไตย

ผลการเลือกตั้งกรรมการบริหาร (Executive Committee) แทนตำแหน่งที่ว่าง

ในการประชุมครั้งนี้ที่ประชุมยังได้มีการเลือกตั้งกรรมการบริหารสมาคมที่ว่างอยู่ ๑ ตำแหน่ง ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งได้แก่ นายกาลิ มาซซา ฮารู (Mr. Gali Massa HAROU) เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐชาติ ซึ่งจะมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๙

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (Association of Secretaries General of Parliaments – ASGP) ประจำปี ๒๕๕๙ ครั้งถัดไป ณ กรุงลูซากา สาธารณรัฐแซมเบีย ระหว่างวันที่ ๒๐ – ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙

จัดทำโดย

นายวรเทพ เชื้อเจ็ดองค์
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานภาษาอังกฤษ
สำนักภาษาต่างประเทศ

นายรุสดี ชันหนิตย์
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักภาษาต่างประเทศ

ตรวจโดย

นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์
ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

ประมวลภาพการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภาประจำฤดูใบไม้ร่วง ปี ๒๕๕๘
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

คณะผู้แทนไทยนำโดยนางสายทิพย์ เชาวลิขิตถวิล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เข้าร่วมการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

คณะผู้แทนไทยร่วมหารือกับนางดอริส คาโท คาเทเบ มวิงกา (Doris K. Mwinga) ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
และเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย

นางสายทิพย์ เขาวลิตถวิล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และหัวหน้าคณะผู้แทนไทย มอบของที่ระลึกแก่นางดอริส คาไท คาเทเบ มวิงกา (Doris K. Mwinga) ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

คณะผู้แทนไทยร่วมกันถ่ายภาพ ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติ นครเจนีวา ซึ่งเป็นสถานที่จัดการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

คณะผู้แทนไทยร่วมงานเลี้ยงรับรอง โดยนายธานี ทองภักดี
เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทย ประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา เป็นเจ้าภาพ

นางสายทิพย์ เขาวลิตถวิล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และหัวหน้าคณะผู้แทนไทย
มอบของที่ระลึกแก่นายธานี ทองภักดี เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทย
ประจำสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา